

“Ik heb hem veel verlaten maar ook heel vaak terug een kans gegeven.”

Als Mark zijn zin niet kreeg of zijn gelijk niet kon halen van me, kreeg ik wel is een fysiek tik. Hij kon het niet kroppen dat ik slimmer dan hem was. Zijn niveau bevond zich vaak onder de zeespiegel. Hij durfde dan aan mijn haar trekken, pitsen of duwen. Echt doorslagen dat deed hij niet omdat hij wist dat de politie dan zou ingrijpen. Hij was sluw genoeg om vaak net niet te ver te gaan. Psychisch ging hij heel ver maar dit kon ik niet bewijzen aan bv. de politie of mijn ouders.

Ik heb hem veel verlaten maar ook heel vaak terug een kans gegeven. Elke keer toen ik hem verliet, begonnen dezelfde rituelen. Hij begon me uit te schelden, te bedreigen en me te stalken. Hij maakte ook het leven van mijn familie zuur en dat was ook vaak een reden dat ik terugkeerde naar hem. Als ik terugging, dan liet hij mijn familie en vrienden met rust. Vaak dachten de mensen dat ik naar hem terug ging voor het financiële aspect. Het heeft ook lang geduurd voor ik effectief doorhad waarom ik hem zo veel kansen gegeven had. Natuurlijk moet ik ook echt van hem gehouden hebben anders tolereer je niet wat ik doorstaan heb. Hij was zo goed en manipulatief in wat hij deed. Hij zette je op een voetstuk, overlaadde je met complimenten en cadeaus. Daarna brak hij je als een porseleinen beeldje en ik was zo verslaafd aan het gevoel dat hij me gaf toen hij me op een voetstuk zetten. Ik deed er dan ook alles voor om een compliment, respect of echte liefde van hem te krijgen. Hij zou me nooit gedumt hebben want hij wist dat hij macht over me had. De angst is nog niet helemaal voorbij. Nu nog heb ik soms nachtmerries. Dan zie ik hem seks hebben met verschillende prostituees en hij lacht terwijl naar me.

's morgens sta ik dan misselijk op. Ik ben geen dromenanalist maar dit bevestigt voor me een stuk het bedrog dat ik altijd vermoedde maar nooit kon bewijzen.

Dat ik alles voor hem zou gedaan hebben en dat ik mezelf zou blijven wegcijferen tot ik zou geëindigd zijn in de dood. Ik ben ervan overtuigd dat als ik bij hem zou gebleven hebben dat het niet goed met me afgelopen was. Ik heb terug leren leven en gelukkig zijn. Ik zie terug de schoonheid en het genot van de kleine dingen in het leven. Bij hem was het glitter en glamour in het zicht van de mensen maar achter de schermen was ik een zombie, alleen wist ik het nog niet.

Seksuele stoornissen

Seksualiteit heeft me altijd geboeid en ik ben ruimdenkend daarin. Als het me niet zou boeien, zou ik misschien abnormaal zijn. Ondanks dat ik openminded was, was ik zeer trouw aan Tom. In die relatie kon geen enkele andere man me boeien. Ik keek nooit naar andere mannen. Ik had enkel oog voor hem. Mijn leven draaide rond hem. Door Tom kon ik het laatste jaar van de relatie niet meer normaal seksueel contact hebben met hem. Op de moment zelf waren de seksuele betrekkingen goed maar daarna kwam het psychisch gedeelte naar boven.

Op één of andere manier lukt het hem altijd om me achteraf een rot gevoel te geven. Ik kreeg zelden een compliment enkel als we uit elkaar waren. Dan was ik Miss België voor hem, de vrouw van zijn dromen. Hij liet me daarna bijvoorbeeld links liggen. De dagen erna leek het of hij nog later thuiskwam dan anders. Ik had mijn lichaam gegeven, de mooie vagina, de “golden vagina” zoals hij ze altijd noemde en daarna zag hij me niet meer staan.

Alsof ik enkel een mooie vagina en een lichaam heb maar meer niet. Ik heb ook een hart en hersenen. Ik probeerde dat aan zijn verstand te brengen maar hij deed alsof hij het niet begreep. Hij begreep het maar al te goed. Dat is het gevaarlijke aan hem. Hij deed zich soms heel dom voor maar was leep en manipulatief genoeg.

De voorlaatste keer toen ik met hem uit elkaar ging, heeft hij me op een bed gegooid. Hij huurde toen nog een decadente villa die ik voor hem moest regelen. Hij noemde zichzelf een machtige zakenman, de napoleon van Oost-Vlaanderen maar kon amper een eigen woning regelen. We hadden een grote ruzie gehad en hij brulde dat seks alles zou goed maken. Hij ging dus me op me liggen. Ik begon te roepen dat ik dit helemaal niet wou. Hij legde zijn hand op mijn mond en omdat ik in paniek was, kon ik ook niet goed ademen. Er gingen zoveel gedachten door mijn hoofd en de tranen rolden van mijn gezicht. Ik herinner me dat ik dacht dat ik dit nog wel had kunnen verwachten. We hadden al een hele tijd geen seks gehad omdat hij me psychisch mishandelde. Daarna begon hij me wild te kussen en dat deed geen deugd. Ik bleef huilen en slaagde erin mijn gezicht naar links te draaien. Ik bleef spartelen om los te geraken maar dat lukte me niet. Hij begon dus mijn broek los te maken. Ik denk niet dat hij ze ooit zo snel had losgekregen. Omdat ik serieus begon te roepen en te huilen, bedacht hij zich. Hij bedacht zich omdat hij schrik had dat de buurman me zou horen of omdat ik daarna misschien een klacht zou indienen. Hij heeft me dus niet verkracht maar wel aangerand. Hij is niet gestopt omdat ik het niet wou maar om andere redenen daar ben ik van overtuigd. Toen ik hem zei dat ik overwoog om naar de politie gaan, kneep hij heel hard in mijn been. Omdat ik toen schrik had dat de situatie zou escaleren, heb ik het dan maar zo gelaten. De politie nam de verklaringen trouwens niet meer serieus aangezien ik Tom al duizend kansen had gegeven... In een "normale" relatie brengt intimiteit je dichter samen. Tom slaagde erin om ons verder uiteen te drijven. Ik begon een afkeer van seks te krijgen en voelde me allesbehalve vrouwelijk. Op den duur ging ik niet meer met hem naar bed. Ik begon al na te denken op voorhand over dat gevoel dat ik na de seks zou hebben. Dat was de grootste afknapper. Het was zeer moeilijk voor me om achteraf dit allemaal neer te schrijven en in te zien.

Na Tom heb ik seksueel bij geen enkele man dat gevoel nog gehad. Natuurlijk zijn mijn grenzen ook hard bewaakt. Gelukkig kan ik al terug een lange tijd normaal seksueel functioneren. Ik heb mezelf terug graag moeten leren zien. Het was niet evident aangezien ik op een bepaald moment een afkeer had van alles wat intiem en lichamelijk was. Toch heb ik nooit medicatie willen nemen. Ik volgde wel therapie bij een psycholoog.

Geen enkele man of vrouw kan me ooit raken zoals hem. Ik heb dat echt gemerkt. Er is toch een stuk gevoeligheid van me verdwenen. Er zijn toch bepaalde aspecten van me die verdwenen zijn. Ik ben meer realistischer en minder romantisch dan vroeger. Ik geloofde altijd in de ware liefde. Nu geloof ik daar niet echt meer in.